

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 60/03-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. S. A., bytom Ž., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. S., Ž., ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd garantovaných Listinou základných práv a slobôd v čl. 1, čl. 3 a čl. 26 rozhodnutiami Daňového úradu II v Žiline č. 894/2100/45315/2001/Kotr z 2. júla 2001 za rok 1997, č. 894/2100/45426/2001/Kotr z 2. júla 2001 za rok 1998 a č. 894/2100/48742/2001/Kotr z 18. júla 2001 za rok 1999, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. S. A. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. februára 2003 doručená sťažnosť Ing. S. A., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. S., Ž., ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd garantovaných Listinou základných práv a slobôd v čl. 1, čl. 3 a čl. 26 rozhodnutiami Daňového úradu II v Žiline (ďalej len „daňový úrad“) č. 894/2100/45315/2001/Kotr z 2. júla 2001

za rok 1997, č. 894/2100/45426/2001/Kotr z 2. júla 2001 za rok 1998 a č. 894/2100/48742/2001/Kotr z 18. júla 2001 za rok 1999.

Hlavnou časťou uvedených rozhodnutí daňového úradu je skutočnosť, že daňový úrad nepreskúmal skutočnosti podľa ustanovenia § 29 ods. 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, kde ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi.

Proti uvedeným rozhodnutiam podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom poukázal na skutočnosť, že nesúhlasí s postupom daňového úradu pri daňovej kontrole a ani s výškou rozdielu na dani po kontrole, pretože sú v rozpore s platnými právnymi predpismi.

Sťažovateľ podľa vlastného tvrdenia využil všetky právne možnosti odvolania na daňový úrad, Daňové riaditeľstvo, Najvyšší súd Slovenskej republiky, kde mu bolo odvolanie zamietnuté ako oneskorené, a Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorá mu 20. decembra 2002 predložila stanovisko sp. zn. Gd 3209/02-9.

V závere svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd rozhodol, že rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa č. 894/2100/45315/2001/Kotr z 2. júla 2001, č. 894/2100/45426/2001/Kotr z 2. júla 2001 a č. 894/2100/48742/2001/Kotr z 18. júla 2001 „sú v rozpore s Ústavou SR, listinou základných ľudských práv a slobôd a Občianskym zákonníkom a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie a nové rozhodnutie“.

II.

Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv a slobôd rozhodnutiami daňového úradu č. 894/2100/45315/2001/Kotr z 2. júla 2001 za rok 1997, č. 894/2100/45426/2001/Kotr z 2. júla 2001 za rok 1998 a č. 894/2100/48742/2001/Kotr z 18. júla 2001 za rok 1999.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02).

Jednou zo základných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonnej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, uplynula už lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Vzhľadom na túto skutočnosť dospel ústavný súd k názoru, že sťažnosť bola podaná oneskorene a rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2003